

ват, та заплашвали овчаря че, като не знае турски, не ще може да ги продаде, а той им дал горний отговор.

Аз ше ти пошетам на сватбата, пошетаи ми ти сега, (Аз на сватбата ти с'рѣшето вода ще носѣж, с'вила орѣхи ще ти събирам).

Аз там кравай не съм ти подложил. Казват за тия боито като вървят наднат и седнат.

Аз ше ¹⁾ умрѣж, ама тъй лесно душа на дявола не ше дам.

Аз шж втаксувам²⁾, ама други да дава.

Аз шж умрѣж, та ти кол ли ще побиеш на свѣт-а. т. е. и ти ще умреш.

Аз што знаѣж, ти да знаеш, на башта ти гугла не му трябаше. Или: я що знаем, ти да знаеш, на тато ти капа не би му грѣбало.

Аз колкото можах, направих, или: я што можих и сторих.

Аз шж постиж понеделникъ, да не пости петък за мене. Духовниците имат обичай да задават на грѣшникъ при исповѣд да постят понеделници за опрощене на грѣховетъ им, нъ този грѣшникъ направил друга смѣтка и казал, че той ще пости в' понеделник. за да има що да яде в' петък.

Ай било да било ви³⁾. Като клетва с' въздържане да изрече по-груби и по-тежки думи.

¹⁾ Ше и шж в' говорене се употрѣбават без различно, или само шж или само ше, нъ в' писменний езикъ трѣба да се прави разлика между лицата.

²⁾ «Втаксувам, вричам, влѣзувам, въргам, върлям, въркам» и други нѣкои, както и прѣдлогътъ въ и вѣв, кога сж в' начало на думитъ, в-то засилвано в' произнашенето чуе се като ф; нъ да се пише ф не е толкоз умѣстно, защото не е общо, и при производни нѣкои от подобни думи е доста неудобно; за това по-добрѣ е да се варди етимологическото им начало, сжщо и «хваля, хващам» и други.

³⁾ Ва, или вж по источно, а по западно ви. В' источното нарѣче това е остатък от гласътъ ы, което в' западното нарѣче не се срѣща. В' источното нарѣче се срѣщат и други още нѣкои думи в' които гласътъ на ы, се чуе като а или я; но защото тия